

Nr 942

Av herrar Nilsson i Tvärålund och Gomér, om förbättrade ekonomiska villkor för diabetiker.

(Lika lydande med motion nr 737 i Första kammaren)

Stockholm den 26 januari 1968

Jan-Ivan Nilsson (cp)
i Tvärålund

David Gomér (cp)

Nr 943

Av herr Nilsson i Östersund m. fl., om förläggande till Östersund av 1976 års olympiska vinterspel.

(Lika lydande med motion nr 738 i Första kammaren)

Sedan gammalt är Sverige en av de främsta nationerna på vinteridrotternas område. I internationella sammanhang, bl. a. i VM och OS, har svenska idrottsmän varit utomordentligt framgångsrika. Det har förlänat vårt land en aktad ställning och en framskjuten plats i den internationella idrottsvärlden. Därtill har det givit Sverige en betydande allmän »goodwill». Med vetskap om detta är det nära nog anmärkningsvärt att vintersportlandet Sverige ännu inte vid något tillfälle stått som arrangör för de vart fjärde år återkommande olympiska vinterspelen. Tanken på att hos Internationella olympiska kommittén ansöka om uppdraget att arrangera vinter-OS har vid olika tillfällen varit föremål för diskussion. Men denna har aldrig fullföljts därhän att ansökan inlämnats. De stora ekonomiska och organisatoriska problem som tvivelsutan är förenade med varje arrangemang av den storleksordning OS representerar har uppenbarligen framstått som avskräckande för ansvariga personer och instanser såväl inom idrottsrörelsen som på samhällssidan.

De senaste åren har emellertid planerna på att förlägga vinterspelen till Sverige aktualiserats med förnyad kraft. I första hand är det Östersunds stad som på nytt väckt tanken till liv. På initiativ av stadens myndigheter tillsattes i början av år 1967 en utredning med uppgift att närmare under-